



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vajnara a soudkyň JUDr. PhDr. Aleny Novotné, Ph. D. a JUDr. Lucie Bičákové ve věci

žalobkyně: **KORP obchodně výrobní služby spol. s r. o.**, IČO 03273164
sídlem Chodovská 395/8, 360 06 Karlovy Vary
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Schüllerem
sídlem U Sluncové 666/12a, 180 00 Praha 8

proti
žalované: **ROBSTAV k. s.**, IČO 27430774
sídlem Mezi Vodami 205/29, 143 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Filipem Toulem
sídlem Lannova tř. 16/13, 370 01 České Budějovice

o zaplacení 543 966,12 Kč s příslušenstvím,
k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 25. března 2024,
č. j. 28 C 141/2020-280

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na nákladech odvolacího řízení 26 136 Kč,
a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jiřího Schüllera.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. H.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně rozsudkem ze dne 25. března 2024 rozhodl, že žalovaná je ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku povinna zaplatit žalobkyni částku 543 966,12 Kč s úrokem z prodlení z částky 543 966,12 Kč za období od 22. 9. 2017 do zaplacení ve výši 8,05% ročně (*vyrok I.*). Žalované uložil ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 215 426,50 Kč k rukám jejího zástupce (*vyrok II.*) a nahradit státu náklady řízení v rozsahu 5 367,04 Kč (*vyrok III.*).
2. Žalobkyně nárok na zaplacení částky 543 966,12 Kč s příslušenstvím opírá o smlouvu o dílo uzavřenou dne 24. 4. 2017, na jejímž základě zhotovila dílo - stavbu „Stavební úpravy MK ul. Xxx, včetně parkoviště u mateřské školy, k. ú. xxx“. Cenu díla na základě konečné faktury č. xxx ze dne 31. 8. 2017 vystavené na částku 543 966,12 Kč se splatností dne 21. 9. 2017 jí žalovaná neuhradila, ačkoli uhradila předchozí dílčí faktury.
3. Žalovaná nárok neuznala. Namítla, že smlouva o dílo nebyla platně uzavřena, neboť je v podpisové sekci opatřena razítkem společnosti odlišné od žalobkyně. Případné právo na vydání bezdůvodného obohacení se podle ní promlčelo dne 18. 8. 2020, 10 dní před podáním žaloby. Pro případ, že smlouva o dílo bude posouzena jako platná a že žalovaný nárok není promlčen, namítla, že cena díla není splatná, protože nedošlo k řádnému předání a převzetí díla podle čl. 6 smlouvy o dílo.
4. Soud I. stupně provedl rozsáhlé dokazování, jehož závěry popsal v odst. 6 až 20. Skutkový závěr soud I. stupně v odst. 18 a následujících odůvodnění rozsudku. V řízení bylo prokázáno, že o veřejné zakázce i „Stavební úpravy MK v ul. xxx, vč. parkoviště u xxx, xxx“ město Xxx, dne 10. 4. 2017 uzavřelo smlouvu o dílo se žalovanou jakožto zhotovitelem. Prostřednictvím smlouvy o dílo ze dne 24. 4. 2017, shodující se textem se smlouvou uzavřenou s městem Xxx, žalovaná pozici zhotovitele stavby přenesla na žalobkyni. Žalobkyně dílo fakticky zhotovila a o dokončení žalovanou vyrozuměla, což vyplývá ze podaného svědectví a ze zápisu ve stavebním deníku. Poté žalovaná dílo dne 25. 8. 2017 protokolárně předala městu Xxx. K protokolárnímu předání díla mezi účastnicemi tohoto řízení nedošlo. Prokázáno bylo i to, že město Xxx zaplatilo žalované cenu díla. Žalovaná žalobkyni uhradila dvě dílčí faktury v průběhu stavby.
5. Právní posouzení dle ust. § 2586 a násl. občanského zákoníku č. 89/212 Sb. (dále jen o. z.) soud shrnul v odstavcích 43 až 59 odůvodnění rozsudku, když se předně vypořádal s námitkou nedostatku aktivní věcné legitimace žalobkyně. Smlouvu podle soudu I. stupně nade vší pochybnost uzavřela se žalovanou žalobkyně, razítko jiné společnosti, jíž je jednatel žalobkyně rovněž statutárním orgánem, na tom nic nezměnilo. Soud měl za prokázáno, že žalobkyně provedla dílo bez vad podle smlouvy a dala žalované na vědomí, že je hotové a způsobilé k předání konečnému odběrateli - městu Xxx (viz zápis ve stavebním deníku ze dne 18. 8. 2017 a výpověď svědka K.). Město Xxx dílo protokolárně převzalo a užívá jej. Přestože mezi účastnicemi řízení nedošlo k protokolárnímu předání díla, počala objednateli nejpozději 31. dne poté, co mu zhotovitel umožnil dílo zkontrolovat a dal mu na vědomí, že je dílo hotové, běžet 60denní lhůta splatnosti ceny díla. Objednatel se poté ocitl v prodlení se zaplacením ceny díla. Nejpozději se tak stalo 91. dne poté, co mu bylo dílo dáno k dispozici za účelem ověření jeho souladnosti se smlouvou. Takto soud I. stupně dospěl k závěru o splatnosti žalované částky, prostřednictvím aplikace ust. § 1963, § 1964 a § 1965 o. z. a čl. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích. Proto žalobě vyhověl a současně žalovanou zavázal úhradou nákladů žalobkyně a státu.
6. Žalovaná podala proti rozsudku včasné odvolání. Zopakovala v něm svou obranu proti žalobě. Je přesvědčena, že žalobkyně smlouvu o dílo neuzavřela, protože na straně zhotovitele je ve smlouvě

uvedena společnost K. R. svědčí o tom otisk razítka a podpis jednatele na str. 14 smlouvy. K předání díla městu Kynšperk došlo ve dnech 18. až 23. 8. 2017 a žaloba byla podána dne 28. 8. 2020, proto došlo k promlčení nároku na zaplacení žalované částky. Žalovaná uvedla, že ji žalobkyně nevyzvala k zahájení předávacího řízení, žádné předávací řízení neproběhlo, žalovaná nebyla vyzvána k podpisu předávacího protokolu. Dílo nebylo žalované do dnešního předáno. Navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek tak, že žalobu zamítne a přizná žalované náhradu nákladů řízení.

7. Žalobkyně se ve stanovisku k odvolání ztotožnila se závěry soudu I. stupně. Tvzení žalované, že neuzavřela smlouvu, označila za účelové. Otisk razítka společnosti K. R.. na předmětné smlouvě je irrelevantní, došlo k němu administrativní chybou, jednatel žalobkyně je zároveň jednatelem této společnosti. Ze záhlaví a obsahu smlouvy a z podpisu jednatele je jednoznačné, že smlouvu uzavřela žalobkyně. Žalobkyně také dílo zhotovila. Žalovaná žalobkyni v souladu s uzavřenou smlouvou částečně plnila, uhradila dílčí faktury: č. xxx na částku 518.059,98 Kč a č. xxx na částku 357.469,86 Kč. Byla si vědoma toho, kdo uzavřel smlouvu, nikdy dříve to nerozporovala. Dílo bylo řádně a včas předáno Městu Xxx, které následně žalované cenu díla uhradilo. Žalobkyně v souladu se smlouvou po dokončení díla vystavila fakturu, a to dne 31. 8. 2017 se splatností 21. 9. 2017. Splatnost stanovila v souladu se smlouvou, konkrétně dle čl. 8.11. Ke splatnosti pohledávky došlo dne 21. 9. 2017, nejdříve by tedy pohledávka mohla být promlčena dne 22. 9. 2020. Závěrem žalobkyně navrhla, aby odvolací soud odvolání žalované zamítl.
8. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno včas osobou k tomu oprávněnou a že splňuje náležitosti uvedené v ust. § 205 o. s. ř., přezkoumal napadený rozsudek a řízení, které jeho vydání předcházelo, a to způsobem vyplývajícím z § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. Po provedeném jednání došel k závěru, že odvolání není důvodné.
9. Odvolací soud předně odkazuje na podrobná skutková zjištění soudu I. stupně a jeho přiléhavý závěr o skutkovém stavu, který tvoří spolehlivý základ také pro odvolací přezkum. Odvolatelka ostatně proti rozsahu dokazování a skutkovým závěrům ničeho nenamítá, má za sporné pouze právní posouzení nároku.
10. Rovněž právní posouzení přijaté soudem I. stupně je podle odvolacího soudu ve svém výsledku správné. V odůvodnění rozhodnutí se soud I. stupně dostatečně vypořádal s obranou žalované strany. Nejprve v odst. 24 až 28 odůvodnění rozsudku vyvrátil argument žalované, že smlouva ze dne 24. 4. 2017 nebyla mezi účastnicemi platně uzavřena proto, že na smlouvě v podpisové sekci u podpisu jejího jednatele absentuje razítko žalobkyně, naopak je na tomto místě opatřena razítkem jiné společnosti. Soud I. stupně toto formální pochybení písemné smlouvy neposoudil jako vadu, která by mohla mít za následek neplatnost smlouvy, své stanovisko přitom opřel o relevantní judikaturu Nejvyššího soudu ČR a ust. § 574 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále jen o. z.).
11. Dalším odvolacím argumentem žalované je trvání na podané námitce promlčení, přičemž žalovaná spatřuje počátek běhu tříleté promlčecí doby ve dni 23. 8. 2017, kdy bylo podle ní dílo předáno městu Xxx. Za předpokladu, že k platnému uzavření smlouvy o dílo mezi ní a žalobkyní nedošlo, a jedná se podle žalované o nárok z bezdůvodného obohacení. Tento předpoklad však byl vyvrácen, jak je popsáno v předchozím odstavci.
12. Rovněž odvolací soud posoudil žalobou uplatněný nárok jako nárok na zaplacení ceny za zhotovené dílo, vycházející z platné smlouvy o dílo. Není bez významu, že žalovaná uplatnila námitku promlčení ve vztahu k nároku z bezdůvodného obohacení. V rámci koncentrovaného řízení žalovaná nedoplnila skutková tvrzení k případnému promlčení nároku na zaplacení ceny díla,

ačkoli jí byl předběžný právní názor soudu na otázku platnosti smlouvy o dílo znám. V hmotněprávních otázkách musí soud přísně zachovat svou nestrannost, a proto jakékoli poučení o nutnosti doplnit tvrzení pro případ, že by žalovaná tvrdila rovněž promlčení nároku na zaplacení ceny díla, nepřipadalo v úvahu.

13. Ve věci jsou rozhodná následující ustanovení, občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.:

§ 609

Nebylo-li právo vykonáno v promlčecí lhůtě, promlčí se a dlužník není povinen plnit. Plnil-li však dlužník po uplynutí promlčecí lhůty, nemůže požadovat vrácení toho, co plnil.

§ 611

Promlčují se všechna majetková práva s výjimkou případů stanovených zákonem. Jiná práva se promlčují, pokud to zákon stanoví.

§ 619

(1) Jedná-li se o právo vymahatelné u orgánu veřejné moci, počne promlčecí lhůta běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé.

(2) Právo může být uplatněno poprvé, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla.

§ 629

(1) Promlčecí lhůta trvá tři roky.

(2) Majetkové právo se promlčí nejpozději uplynutím deseti let ode dne, kdy dospělo, ledaže zákon zvlášť stanoví jinou promlčecí lhůtu.

§ 1958

(1) Je-li čas plnění přesně ujednán nebo jinak stanoven, je dlužník povinen plnit i bez vyzvání věřitele.

(2) Nenjednávají-li strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu.

§ 1963

(1) Je-li obsahem vzájemného závazku podnikatelů povinnost dodat zboží nebo službu za úplaty, je cena splatná, aniž je zapotřebí výzvy k placení, do třiceti dnů ode dne, kdy byla dlužníku doručena faktura nebo jiná výzva podobné povahy, anebo ode dne obdržení zboží nebo služby, podle toho, který z těchto dnů nastal později. Bylo-li však ujednáno převzetí zboží nebo služby, popřípadě ověření, zda bylo řádně splněno, je cena splatná do třiceti dnů ode dne převzetí, popřípadě ověření. To platí i pro závazek podnikatele a veřejnoprávní korporace, popřípadě právnické osoby touto korporací založené, i když nejsou podnikateli.

§ 2610

(1) Právo na zaplacení ceny díla vzniká provedením díla.

Komentář k tomuto ustanovení, publikovaný v ASPI praví, že cena díla je splatná v ujednané lhůtě nebo podle § 1958 odst. 2 o. z.

14. Při posouzení námitky promlčení je třeba se vypořádat se s aktuálním výkladem právní úpravy promlčení, jak jej podává Nejvyšší soud ČR, konkrétně v otázce určení počátku běhu promlčecí lhůty u práv na smluvní plnění, jejichž splatnost je závislá na vůli věřitele. Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2023, sp. zn. 31 Cdo 3125/2022, kterým se Nejvyšší soud postupem dle ust. § 20 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů vymezil proti rozsudku ze dne 28. 11. 2019, sp. zn. 33 Cdo 3037/2019 (a přijal odlišný závěr), je účelné citovat následující pasáže:

15. Rozhodovací praxe soudů při výkladu ustanovení § 101 obč. zák. a ustanovení § 563 obč. zák. (do 31. prosince 1991 šlo o obsahově shodné ustanovení § 78 obč. zák.) byla již v roce 1981 sjednocena rozsudkem bývalého Nejvyššího soudu ČSR ze dne 30. listopadu 1981, sp. zn. 3 Cž 99/81, uveřejněným pod číslem 28/1984 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 28/1984“). V R 28/1984 bývalý Nejvyšší soud ČSR uzavřel, že není-li doba splnění dohodnuta, stanovena právním předpisem nebo určena v rozhodnutí, začíná promlčecí doba běžet dnem následujícím poté, kdy vznikl dluh, tedy dnem, kdy věřitel mohl (v intencích ustanovení § 78 obč. zák., ve znění účinném do 31. prosince 1991) dlužníka o splnění požádat a tedy (objektivně posuzováno) své právo také vykonat (srov. § 101 obč. zák.). Počátek běhu promlčecí doby se tudíž v těchto případech nepřipínal ke dni následujícímu po dni, kdy byl dlužník věřitelem o plnění požádán (ke dni splatnosti pohledávky), nýbrž ke dni, kdy věřitel poprvé mohl dlužníka o plnění požádat.

Nejvyšší soud s plným vědomím rizik, jež s sebou přinášejí různá řešení téhož problému, zvolil pro občanskoprávní vztahy cestu vytyčenou závěry R 28/1984 a důsledně po ní šel v době do 1. ledna 2014, kdy byl zákon č. 40/1964 Sb. zrušen zákonem č. 89/2012 Sb., občanským zákoníkem.

Nejvyšší soud neshledává důvod pro jiný výklad ustanovení § 619 odst. 1 o. z. (ve spojení s § 1958 odst. 2 o. z.), než je ten, který byl prostřednictvím závěrů plynoucích z R 28/1984, R 73/2010, R 104/2011 a R 10/2014 uplatňován při interpretaci § 101 obč. zák. (ve spojení s § 78 obč. zák. ve znění účinném do 31. prosince 1991 a s § 563 obč. zák. ve znění účinném od 1. ledna 1992).

Velký senát tudíž uzavírá, že vznikne-li věřiteli podle smlouvy právo požadovat úhradu dohodnuté ceny plnění, přičemž doba, kdy má dlužník splnit dluh, je ve smlouvě stanovena jen tak, že podkladem pro úhradu dohodnuté ceny plnění je faktura vystavená věřitelem, jejíž splatnost se sjednává v délce 14 dnů od jejího doručení dlužníku, pak jde ve smyslu § 1958 odst. 2 o. z. o situaci, kdy si strany neujednaly, kdy má dlužník splnit dluh a kdy určení doby splnění dluhu je ponecháno na vůli věřitele. Ten může určit dobu splnění dluhu tím, že požádá o jeho zaplacení „ihned“ poté, co mu vznikne právo požadovat úhradu dohodnuté ceny plnění, a dlužník je povinen splnit dluh ve lhůtě „bez zbytečného odkladu“ počítané od této žádosti. Marným uplynutím této lhůty se peněžitý dluh stává splatným (dospělým).

Okolnostmi rozhodnými pro počátek běhu promlčecí lhůty jsou v takovém případě ve smyslu § 619 odst. 2 o. z. okolnosti, z nichž se věřitel dozvěděl (nebo dozvědět měl a mohl), že mu vzniklo právo určit dobu splnění dluhu. Ode dne, kdy se věřitel dozvěděl (nebo dozvědět měl a mohl), že mu vzniklo právo určit dobu splnění dluhu (právo „ihned“ požádat o zaplacení dluhu), začíná běžet tříletá subjektivní promlčecí lhůta dle § 629 odst. 1 o. z.

16. Odvolací soud se tudíž s ohledem na citovaný judikatorní závěr neshoduje se soudem I. stupně v tom, že tříletá subjektivní lhůta k uplatnění nároku dle ust. § 629 odst. 1 o. z. počala žalobkyni plynout až dnem splatnosti vystavené faktury. Tak ji stanovil soud I. stupně na základě výkladu článku 8 smlouvy o dílo, kde se 21denní splatnost ceny váže na doručení řádného vyúčtování zhotovitelem. Ve skutkové rovině nebylo tvrzeno, kdy se žalobkyně dozvěděla o okolnostech rozhodných pro uplatnění jejího práva vyfakturovat konečnou část ceny díla. Pravděpodobně takovou okolností mohlo být předání díla konečnému investorovi. Podle ust. § 619 o. z. je nutno uvažovat o tom, kdy právo vystavit fakturu mohla žalobkyně uplatnit poprvé. Dne 18. 8. 2017 sdělila žalovaná, že je dílo dokončeno, poté mělo ve lhůtě 7 dnů proběhnout předání. Namísto toho, tehdy zřejmě za souhlasu obou účastníků řízení, proběhlo předání díla konečnému investorovi, toto předávací řízení bylo stvrzeno zápisem o předání a převzetí ze dne 25. 8. 2017. Po tomto dni muselo dojít k vědomosti žalobkyně, že k dalšímu aktu předání mezi ní a žalovanou nedojde a že tedy nastal čas konečnou cenu fakturovat. V článku 8 smlouvy o dílo, kterou žalobkyně a žalovaná uzavřely, je však rovněž ujednání, že jako den uskutečnění zdanitelného plnění se ujednává poslední den v měsíci. Proto žalobkyně vystavila fakturu právě dne 31. 8. 2017 (a dřívější vystavení by tuto smluvní podmínku popřelo), tedy nejdříve, jak to mohla učinit v souladu se smluvními ujednáními. Podání žaloby dne 28. 8. 2020 je za těchto skutkových okolností včasné.

17. Třetí odvolací výhradou je nesplnění podmínky dokončení díla, které se podle článku 6.6 smlouvy

o dílo váže na jeho protokolární předání žalované. Také k této otázce vedl soud I. stupně důkladné dokazování a vyhodnotil, že zápisem ve stavebním deníku ze dne 18. 8. 2017 je prokázáno, že žalobkyně vyzvala žalovanou k převzetí dokončeného díla, dále že protokolární předání proběhlo ve dnech 18. až 25. 8. 2017 mezi městem Xxx a žalovanou. I v tomto ohledu odvolací soud souhlasí s právním závěrem soudu I. stupně. Dílo byl bez vad dokončeno a protokolárně předáno městu Xxx. Žalovaná se se značným časovým odstupem dovolává toho, že mezi účastnicemi řízení nedošlo k jeho předání. Takové jednání je ovšem jednoznačně v rozporu s dobrými mravy a zásadou poctivosti jednání v právním styku a oddaluje uspokojení žalobkyně. Soud I. stupně správně podřídil své posouzení této právní otázky zásadě *pacta sunt servanda*.

18. Odvolací soud doplňuje, že podle ust. § 2604 o. z. je dílo provedeno, je-li dokončeno a předáno. Povinnost dílo předat tíží zhotovitele, jde o jednostrannou zákonnou povinnost. V projednávané věci ji žalobkyně splnila tím, že žalovanou vyzvala dne 18. 8. 2017 k převzetí. Fakticky dílo poté předala, neboť žalovaná toto dílo v bezprostředně následujících dnech předala investorovi. Proti povinnosti zhotovitele stojí povinnost objednatele dílo převzít. Ani v situaci, kdy je smlouvou o dílo sjednána podmínka dokončení díla v podobě předávacího protokolu, nelze poskytnout soudní ochranu jednání objednatele, který dílo formálně nepřevzal, aniž by k tomu měl jakýkoli důvod. V projednávané věci je rozhodující skutkovou okolností prokázané (protokolární) předání díla žalovanou investorovi, bezprostředně navazující na výzvu žalobkyně k jeho převzetí. Žalovaná přece musela mít k dílu právní vztah, aby s ním mohla dále smluvně disponovat. Jeho předáním investorovi si podle smlouvy o dílo, kterou s investorem uzavřela, zajistila splatnost ceny díla. Tím, že bylo dílo protokolárně předáno investorovi, ztratila podmínka jeho protokolárního předání ze strany subdodavatele, sjednaná mezi žalovanou a žalobkyní v článku 6.6 smlouvy o dílo ze dne 24. 4. 2017, veškerou váhu a právní význam.
19. Nadto soud I. stupně v odst. 55 až 59 ještě podpůrně zpevnil svou konstrukci o splatnosti ceny díla argumenty vycházejícími z ustanovení § 1963, § 1964 a § 1965 o. z. a z čl. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2011/7/EU o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích. I v tomto ohledu mu lze přisvědčit.
20. Z uvedených důvodů odvolací soud potvrdil napadený rozsudek podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný, včetně akcesorického výroku o nákladech řízení.
21. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobkyně byla v odvolacím řízení úspěšná, proto má právo na náhradu nákladů za dva úkony – vyjádření k odvolání a účast na jednání odvolacího soudu, a to ve výši 10 500 Kč za každý z těchto dvou úkonů podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, 10 500 Kč dle ust. § 7, § 11 odst. 1, písm. g) a k) tarifu a 2 paušální náhrady hotových výdajů advokáta po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 4 tarifu. Dále k náhradě náležití dle ust. § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. 21% daň z přidané hodnoty, již je právní zástupce žalobkyně plátcem ve výši ve výši 4 536 Kč. Celkem náhrada činí 26 136 Kč.
22. Dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. je účastnice povinna zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobkyně. Lhůta k plnění byla stanovena dle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o. s. ř., a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

Praha 1. srpna 2024

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu